

נורים יחיל: שלש רוחות

1

אני רואה אותך לאחרונה
בעיניהם הנוצצות של כוכבי־קולנוע
כשהן חומות

או אפורות

או ירוקות

ואת קולך איני שומעת עוד
בתוך חדרי בטני, בצעקות
בכיית לפי

המבקעת

קירותיו

אלא מפי הנערים אשר כולם יפים
כולם דומים וצעירים לפני האלוהים
קולך בהם

מפה הדים

שווים

וכבר אינך מעיר אותי מתנומתי
רוחצת בזיעה קרה מחלומי

שבו גופך בתוך גופי
ורק ידי המתזיקות בך בהקיצן
מלוא אוויר הריק, כחול הים
זולג בעדן

אינך אתי בתופת ייסורי אשה
שנטשוה
ריקנית

אינך אתי בריחך
אשר דבק בי פעם
עד־קרמה

רוח־פרצים נושבת בחדרי בטני
שכל פתחיה פעורים עתה
וכל דכפין ייתי יבוא בהם
אך לשעה קלה
ואיש לא ימלאם
מלבד השיכחה.

2

ימי ריקים
רק רוח תעבור במ
מפתח אל פתח
איננה סוחפת דבר
והמיתח
עבר

בדידות יהירה מעטרת
כמו דובדבן מצומק
מרקחת מקרית של עמל
הגות, מעשה, "אמנות"
הילולות מוצלחות יותר
ופחות

אהבה דחופה שלא תתגשם
כיסופים זהובים בני-בלי-שם
שעטנו

שהכל בו מובן מאליו
עד עכשיו

חסר אופי

מלא תן

בלי להסתכן

לאנשים נבונים

ושקולים

יש ימים כאלה ריקים

שרק רוח עוברת בהם

מפתח אל פתח

מעל לראשם הרוכן

3

להתרגל להיכנע –

אצלי זה תמיד כמו פעם ראשונה

ללא טינה

חסר ערך

כמו כריעת-ברך

לפני אהובה שפבר הלכה

ולא תזעיל שום רוח

להסעיר את הדממה

משב עלבון, או השלמה

או שאיפה לנקמה

הדרך אותה דרך, הרוח הזקנה

מדפדפת באותה תדהמה עצמה

אני איני צופה מהלומה

אצלי זה תמיד פעם ראשונה.

ואף-על-פי-כן